

- 2) Hvis ovenstående spørgsmål besvares bekræftende, er det da i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/29, at det samlede beløb, der er afsat på statsbudgettet til rimelig kompensation for privatkopiering, selv om det beregnes på baggrund af den faktisk forvoldte skade, skal fastsættes inden for budgetrammerne for hvert finansår?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22.5.2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167, s. 10).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Symvoulio tis Epikrateias (Grækenland) den 20. oktober 2014 — Comune di Cropa-Attica mod Ministro dell'Ambiente, dell'Energia e del Cambiamento Climatico

(Sag C-473/14)

(2015/C 007/19)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Symvoulio tis Epikrateias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Comune di Cropa-Attica

Sagsøgt: Ministro dell'Ambiente, dell'Energia e del Cambiamento Climatico

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør planen for arealanvendelse i et storbyområde — der fastlægger de generelle målsætninger, retningslinjer og programmer for den territoriale planlægning og byplanlægning for et areal, som er større end byområdet, og som blandt sine generelle målsætninger specifikt angiver beskyttelsen af de omkringliggende bjerge samt forhindrer yderligere byudvikling — en plan, som gør det muligt for den kompetente forvaltningsmyndighed at undlade at gennemføre en strategisk miljøvurdering som omhandlet i artikel 3 i direktiv 2001/42/EF (¹) (EFT L 197) — således som direktivet er fortolket i Domstolens dom af 22. marts 2012, C-567/10, Inter-Environnement Bruxelles m.fl., præmis 42 — af en plan, som er blevet vedtaget efterfølgende ved dekret på grundlag af en lovbestemt tilladelse, og som har integreret den ovennævnte plan for arealanvendelse og har etableret beskyttelsesområder for et af de ovennævnte bjerge samt fastsat de heraf tilladte former for brug og aktiviteter med det formål at specificere og gennemføre målsætningerne med beskyttelse af de omhandlede bjerge og forhindre byudvikling?
- 2) Hvis det foregående spørgsmål besvares bekræftende, og forudsat, at der er vedtaget en præciseringsplan inden for et normhieraki af retsakter vedrørende fysisk planlægning, der ikke har været undergivet den i det første spørgsmål beskrevne strategiske miljøvurdering som omhandlet i direktiv 2001/42/EF, skal en sådan vurdering da gennemføres i forbindelse med vedtagelsen af en præciseringsplan vedrørende ovennævnte plan for arealanvendelse, der er omfattet af direktivets tidsmæssige anvendelsesområde?
- 3) Hvis det andet spørgsmål besvares benægtende, skal et dekret, som indeholder bestemmelser vedrørende beskyttelsesforanstaltninger, tilladte aktiviteter og brug af et område, der er omfattet af den nationale del i Natura-nettet som LAF (lokalitet af fællesskabsbetydning), SB (særligt bevaringsområde) og SBO (særligt beskyttet område) — også selv om der med disse bestemmelser indføres en absolut naturbeskyttelsesordning, som kun tillader installation af brandslukningsudstyr, skovdrift og etablering af vandrestier, men det af forarbejderne til disse bestemmelser imidlertid ikke fremgår, at der er blevet taget højde for bevaringsmålsætningerne for disse områder, dvs. de særlige miljøforhold, på baggrund af hvilke de er blevet udvalgt til at indgå i Natura-nettet, hvilket indebærer, at der på grundlag af de ovennævnte bestemmelser stadig forekommer brug i det berørte område, som var forenelig med den tidligere beskyttelsesordning, men som nu ikke længere er tilladte — da anses for at være en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF (²) (EFT L 206), idet den strategiske miljøvurdering i henhold til denne artikel sammenholdt med artikel 3, stk. 2, litra b), i det nævnte direktiv 2001/42/EF ikke var påkrævet inden vedtagelsen heraf?

- 4) Hvis det tredje spørgsmål besvares bekræftende, og forudsat at der er blevet vedtaget en retsakt vedrørende fysisk planlægning, som omfatter et større sammenhængende geografisk areal, og som principielt i medfør af artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/42/EF sammenholdt med artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF kræver, at der gennemføres en strategisk miljøvurdering, hvilket dog ikke er sket, og det videre konstateres, at en forudgående miljøvurdering udelukkende var påkrævet for visse dele af dette område — som følge af nyligt vedtagne bestemmelser vedrørende brugen og de tilladte aktiviteter, som ikke blot udgør rene forvaltningsplaner — men ikke for hovedparten af disse dele, eftersom den vedtagne foranstaltning for så vidt angår den del, som vedrører de sidstnævnte områder, udgør en forvaltningsplan, for hvilket det i henhold til artikel 3, stk. 2, litra b), i direktiv 2001/42/EF sammenholdt med artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43/EØF, ikke er påkrævet, at der foretages en sådan vurdering, er det da muligt i overensstemmelse med direktiv 2001/42/EF at erklære alle de omhandlede bestemmelser for delvist ulovlige og navnlig at annullere den anfægtede foranstaltning for så vidt angår de dele, som vedrører de områder, for hvilke den forudgående miljøvurdering — ifølge de nye bestemmelser — er påkrævet, med den yderligere konsekvens, at den strategiske miljøvurdering kun skal finde anvendelse på disse områder og ikke på hele arealet?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27.6.2001 om vurdering af bestemte planers og programmeters indvirkning på miljøet

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21.5.1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litauen) den 17. oktober 2014 — AAS Gjensidige Baltic, repræsenteret ved AAS ASS Gjensidige Baltics litauiske filial mod UAB DK PZU Lietuva

(Sag C-475/14)

(2015/C 007/20)

Processprog: litauisk

Den forelæggende ret

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Parter i hovedsagen

Sagsøger: AAS Gjensidige Baltic, repræsenteret ved AAS ASS Gjensidige Baltics litauiske filial

Sagsøgt: UAB DK PZU Lietuva

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Fastlægger artikel 14, litra b), i direktiv 2009/103/EF ⁽¹⁾ en lovvalgsregel, hvis personelle anvendelsesområde ikke alene gør sig gældende for ofre for trafikulykker, men også for forsikringsgivere for det køretøj, der er ansvarlig for den i ulykken forvoldte skade, med henblik på at fastlægge, hvilken lov der skal anvendes på forholdet mellem dem, og er denne bestemmelse en særlig regel, for så vidt angår de lovvalgsregler, der er fastlagt i Rom I ⁽²⁾- og Rom II ⁽³⁾-forordningerne[?]
- 2) Hvis det første spørgsmål besvares benægtende, er det da vigtigt at fastslå, om retsforholdet mellem forsikringsgiverne i nærværende sag er omfattet af begrebet »kontraktlige forpligtelser« som omhandlet i Rom I-forordningens artikel 1, stk. 1. Hvis retsforholdet mellem forsikringsgiverne er omfattet af begrebet »kontraktlige forpligtelser«, er det da vigtigt at fastslå, om dette forhold er omfattet af kategorien forsikringsaftaler (retsforhold), og om den lov, der finder anvendelse herpå, skal bestemmes i henhold til Rom I-forordningens artikel 7[?]